

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

Casus octo in q[ui]bus p[os]t q[uo]s alteri co[n]fiteri q[uam] p[ro]prio
sacerdoti sine ei[us] l[ice]n[t]ia. ca. iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

dominiū: si in vna hñt pñcis pale dñiū i q̄ n̄ sit nisi vna parochia tm̄: siue vn̄ curatus tm̄ illi videt̄ subesse. S; qñ nullū h; dñiū in illa villa q̄ sube nō p̄riet p̄les parochias: maxie si vna n̄ ē p̄ncipalior alta: tūc n̄lli curato subest: s; imediate epo. Si p̄o i vna villa sit p̄ncipale dñiū: in q̄ nō ē nisi vna parochia tm̄: v̄ sunt m̄lte z vna p̄ncipalis curat̄ illi ē sibi p̄p̄ sacerdos citra ep̄m. Balini si nullibi haberēt mansionē: nisi fm̄ q̄ assistere req̄runt: mō huc: mō illuc discurrūt: vbiq; cōfiteri p̄nt: vel ep̄is ciuitatū, vel curatis illi q̄z parochijs hospitiū eligūt. Si p̄o p̄ncipaliter alicubi degūt ibi curatū hñt illū i cui⁹ parochia hospitij suū sitū ē: z sic de p̄positis: licz habeant domos pentū extra baliniā z seneschaldiā v̄ p̄p̄o sturā: qz p̄ h̄ officii q̄si p̄hēdo sortiūt for. Leteri p̄o burgēses z alij laici nō i p̄tate cōstituti, illis curat̄ subsunt in q̄z parochijs degūt p̄ncipaliter. Al̄ si i duab; eq̄lit̄: i q̄ tūc manēt qñ p̄fiteri volūt illius parochie sūt. hec *De. de pal. Regularit̄* ḡ cōfessio fiēda est p̄prio sacerdoti. *Un̄ dic̄ Inno. in c. ois. extra de pe. et re.*

Si q̄s alieno sacerdoti iusta de cā p̄fiteri pctā sua voluerit licētiā p̄us postulet z obtinet at a p̄prio sacerdote: cū aliter ip̄e nō possit soluere v̄ ligare. *Hec ibi. Capitulū q̄rtū* in q̄ notant̄ octo casus i quibus q̄s pōt alteri p̄fiteri q̄z p̄prio sacerdoti sine ei⁹ licētiā.

Nota s̄m

e. De. de palude Casus octo in q̄b; q̄s pōt alteri confiteri q̄z p̄prio sacerdoti sine ei⁹ licētiā: quos ponit *Hosti. in sūma. Prim⁹ p̄p̄* iudiscretiōez sacerdot̄ p̄p̄ij. z sub h̄ casu cōphēdit̄ qñ ip̄e sacerdos p̄p̄ius est sollicitator ad malū: vel reuelator cōfessionis: vel est talis q̄ ex cōfessione imminet piculū p̄fiteri vel confessori. In h̄ igit̄ casu dicit *Hosti. q̄* eo ip̄o habz licētiā a iure aliū adeundi. *de pe. di. vj. c. placuit. S; alij dicūt q̄ tūc d; petere licētiā ab eo v̄ a sup̄iori: qz ca. ois diē q̄ q̄ ex iusta cā voluerit alteri p̄fiteri petat licētiā a p̄prio sacerdote. Et q̄uis q̄dam hoc itelligāt: nisi ex culpa sua h̄ p̄cedat: videt̄ tm̄ melius q̄ etiā si h̄ sit ex culpa sua: qz culpa sua nō debz alteri nocere: pu*

Prima pars libri primi.

ta superiori. Si prius sacerdos
te mortuo vel excoicato: in eo
ipso licet ire ad alium, sed optet re-
currere ad episcopum: si superior ad-
iri non potest: vel etiam si est eque defe-
ctuosus, tamen quod ad papam non est fa-
cilis recursus: eo ipso ad alium ire
potest. Quod si prius sacerdos omnino
indiscretus et ineptus est, et qui tunc non
potest adiri sine iniuria petita vel sal-
tem cuius iniuria petita et non obtenta:
potest ire ad alium: dico autem petita:
quod et si sit indignus audire: non est tamen
ipotest committere. Et in his, quod
dicitur petere licentiam ab ipso, vel ire
ad superiorem concordat Tho-
mas, Petrus, Alb., Inno., et Gul., quod si
negatur ab eis licentia, tunc dicunt
predicti: quod idem iudicium est de eo
quod et de illo: qui non habet copiam con-
fessoris. Unde magis dicitur eligere
laico confiteri, nec in his transgre-
ditur precepta ecclesie, quod precepta
iuris non se extendunt ultra cha-
ritatem: nec etiam fit iniuria sacer-
doti: quod privilegium meretur ad-
mittere quod concessa sibi abuti-
tur potestate. Sed Petrus, de pa., di.,
quod tunc potest libere ire ad alium,
ut patet, s. Et si non posset alium
habere, et necessitas imineat: di-
cunt predicti doctores quod confi-
teatur peccata sua in genere sine eo
de quo posset malum puenire.

Secundus casus.

Secundus casus est quando paro-

chianus transferat domiciliū su-
um: quod tunc definit esse parochi-
anus primus sacerdos: et fit paro-
chianus illius ad cuius parochiam
se transferat. Sed si in duabus pa-
rochiis habet domum et in una ma-
neret tempore estivali, in alia vero
tempore hyemali utrobique sortitur
foras, non simul: sed successively secundum
quod habitat, modo hic modo illic, et
hic tunc recipiat sacramenta
ubi tunc habitat alibi.

Tertius casus

Tertius casus est cum est vagus
būdus, nec habens nec petens do-
miciliū tunc iste potest confiteri cui
libet curato vel episcopo in cuius
parochia est, imo etiam non curato
ut videtur, quod nulli subditus,
sed subditus se cui vult. Nam omnis
sacerdos potest habere ordinis et
iurisdictionis ex sua ordinatione.
Sed subditos habet solum eos
qui se ei submittunt, nisi quod secundum
iura qui se semel alicui submit-
sit factus est eius parochianus nec
potest se alijs submittere quousque
de prior se subtrahat simpliciter,
nisi de voluntate illius, unde dicitur
extra de pe., et re., c. si permittimus
eligere, quod dicitur iure divino lice-
bat eis eligere, sed electione eis
subtrahat permittimus relaxantes
retentionem quod possint eligere.
Unde in dicto, c. placuit, de pe.,
dis., vj., dicitur, Sine consensu eius

cui prius se commisit, et postea
cui penitus confessus est.

Quartus casus.

Quartus casus est, si quis
domiciliū quo se referat quā
nus se alibi habeat. Et de pe-
grinis quod dicitur est, quod si si-
ne licentia curatorum et episcoporum
perfecti sunt, nil privilegii habent
in hoc. Si autem de licentia episcoporum
et curatorum perfecti sunt, eo ipso
habent licentiam interpretatiua[m] p[er]fite[n]-
di: cum sine confessione digne
p[er]grinari nequeant. Si etiam lu-
p[er]ueniat pascha cōdicare p[er]t[er]unt
eadem licentia[m] implicita[m]: et de ca-
su episcopali absolu[n]t: quod episcopus
non retinendo sibi quātes licentia[m]
audiendi p[er]grinos: ex hoc ipso vi-
detur eis dare licentia[m] p[er]fite[n]di de
casibus episcopalis, sicut curatus
de parochialibus. De mercato-
ribus autem si nusquam habent domi-
ciliū: nisi semper sequendo mundi-
nas id est iudicia[m] e[st] quod de va-
gabundis: et idem si in loco suo
tenent hospitium: sed non declinat
illuc in pascha cōmunit[er]. Non
enim tunc vident sibi habere do-
miciliū quo ad sacramenta.
Et idem de familia principis
vel balni quod nusquam in eodem fas-
tu permanet: ex quo licet ipsi tene-
ant hospitium alibi: nec tamen illuc
declinant nisi ad horas: nisi va-
gabundi censentur. Idem de fas-

milia episcopali laica, quod non sic habet
ius in ea sicut cardiales. Sed
si essent de dyocesi ipsa de eius
licentia confiteantur. Si autem de
alia ex quo eius hospitium dimiser-
unt: quod per dyocesium vagant[ur] res-
pectu illius dyocesis vagabun-
di reputantur: ut de licentia
episcopali vel cuiuslibet curati,
ad cuius parochiam veniunt confis-
teri p[er]tinet. Concordat in hoc, quod
p[er]grini: negociatores et alij
viatores: si non habent licentia[m] a su-
is curatis vel episcopis: vel sine li-
centia eorum iter arripunt non
possunt absolui ab alijs. In-
nocentius, Hostiensis, et Uul-

Quintus casus.

Quintus casus est rōne delicti
vi, quod dicitur, c. placuit, quod quāda[m] dis-
cutit esse verū tunc solū quā p[ro]pter
hoc exco[m]municat[ur]: quod si esset exco[m]muni-
catus a placo loci illius p[ro]pter illud
peccatū, sicut p[ro]suevit fieri i[n] sur-
tis et h[er]eticis quod i[n]grāt[ur] auctores
mittend[ur] e[st] tal[is] ad exco[m]municatores
absolvendus ab eo: sed si pec-
catū e[st] occultū: et p[ro]pter hoc non sit
exco[m]municat[ur] p[er]t[er]it de hoc p[ro]fiteri p[ro]-
prio sacerdoti, ut dicitur in summa
p[er]isana, Frāzaba, refert Lan-
dul, tenere quod curati et etiam fra-
tres admittunt ad audiendū con-
fessiones s[ecundum] formā clemētie
pudicā: p[er]t[er]it audire et absolvere
peccatā commissa: non solū in dyoc[esi]

Prima pars libri primi.

cesi: sed etiā extra territorij
dyoces: dū tñ pfitentes pñt
illis pfiteri. i. q. sint illi dyo-
ces: vñ parochie q. ad curatos.

Sextus casus.

Sext^o rōe studij: vt schola-
res etiā si n̄ sūt moraturi nisi
pānū in studio: vñ qz nō hñt
pl^o d. spacio vñ ab epō vñ ca-
pitl^o d. cui^o licētia ibi sūt: vel
qz sic disponūt: vel de parochia
i. parochiā mutānt. De
ill^o s̄o scholaribz q. veniūt de
oī pte regni ad plamētū pñt^o:
cū rex reputz se filcū nō recog-
scēs supiorē in toto orbe: vñ
deñ q. ibi possint cōfiteri epō
z curato i. q. r. parochijs doz-
mos pducūt: sic oli i. tpe ipa-
toz Rome erat ibi cōis pñia
z q. cūq. illuc veniebat hēbat
iudicē suū. s. ptoz pegrinū.
S; hñt ē vñ. s. q. n̄ pñt ab-
solui rōe plamēti: si n̄ hñt licē-
tiā a suis plāt: qz rex pñt nō
h; ptātē in spūalibz: nec in ces-
ter; ptibz regni. Ep̄s aut pōt
in spūalibz soli sue dyocesi: so-
lū em̄ roma vbi ē sedes pape
in spūalibz oībz ē pñia cōis: si-
cut ecclia cathedralis oībz de
dyocesi: vñ i. curia romana si-
cut curato suo summo pñia-
rio: d. oī loco mōi pōt pfiteri
et penitētiarijs simplicibz si-
cut vicarijs sui curati.

Septimus casus.

Septim^o casus ē rōne ne-
cessitat;: qñ eēt in mort; arti-
culo: tūc oīs sacerdos ab ec-
clia n̄ pñsus auctoritate iur;
fit pñt sacerdos. extra d. off.
or. c. pastoral. ex h̄ qd hñt d. cō-
se. di. iij. c. sc̄m. videt q. etiā
laic^o in hmōi necessitate pos-
sit etiā excōicatu; recōciliare
ecclie: si nō ē ip̄e pñsus: nō tñ
pōt absolvere a pctis audien-
do confessiones. Octauus
casus quez ponit Hostiē. est
si sacerdos non pñsus ponat
sp̄e in ratihabitioe pñt sacer-
dotis. S; vt d; in summa pisa-
na z bñ. Iste casus cōiter nō
tenet: cui^o rōne assignat De-
de pal. Alla em̄ ratihabitio
pñfirmat sac̄m qd nullū fuit:
qz etsi nō in sacramētis rati-
habitio saltē pape valere p̄t:
qz ille solēnitatē mutare pōt:
sicut ecclia p nō ep̄m dedica-
ta sola ratihabitioe pape des-
dicata vñ recōciliata reputat.
extra d. cō. ec. c. aq. tñ i. sac̄is
valere n̄ pōt: qz illa papa mu-
tare n̄ pōt: qz reglā iuris ē: q.
ratihabitio retro trahit z mā-
dato cōpat: qñ solo mandato
z a pñcipio res agi pōt: in ta-
libz autē locum nō habet: qñ
scz essentia sac̄i d̄ficat: qz tūc
totū iterādū est. De essentia.